

PENSEO

N-ro 221

mar. / 2010

Monata Beletra Revueto en Esperanto
Honorita de Premio Grabowski, 1994

Fondita en 1990; Enretigita en 1997 la 21-a jaro <http://www.elperno.cn/penseo/penlisto.htm>

Mikaelo Bronsxejn (Rusio)

Poetoj

Sennombras stelaro sennoma
en la Galaksio.

Ja, tute ne gravas la homa
nescio aŭ scio

por ili, lumantaj libere
tra tempo kaj vasto.

Samtiel ellumas surtere
sen brua bombasto
modestaj poetoj, revuloj
la vortan sinceron.

Kaj tiu kvieta forbrulo
varmigas la Teron.

Bonan Vesperon

Bonan vesperon, nova aŭtun',
rufharulino!

Haŭton karesas milda tuŝet'
De via spiro,

Kaj estingiĝas tinta latun'
Ĉe l' taga fino,

Kaj ekruĝiĝas lanta kviet'
De sunsubiro.

Ni, aŭtunaj, ne plu junaj

Amas tarde eĉ pli arde,
Kronoj brulas, vento lulas
En karesa flu'.
Longas tempo ĝis printempo
Do en nuno ni, aŭtuno,
Kune spiru, kune iru,
Kune amu plu.

Bonan vesperon, nova aŭtun',
mia bonkora!
Mi vin invitis, mi en kamen'
Fajron bruligis.
Dancas en vinoj de mia jun'
La luno ora,
Senpacience gvatas seren',
Kiu nin ligis.

Venu festa, en majesta
Ora pelto via svelto
Vokas loge – jen apoge
Estu mia brak'.
Kun surprizo – vangokiso
Ne laŭmende, senpretende
Ĝena honto, ĝoja ondo
Por la kuna vag'.

Bonan vesperon, nova aŭtun',
Min ekreganta!
Mil melodiojn pentras vi per
Bunta naivo.
Do mia mondo iĝas de nun
Paca kaj kanta

Post forbrulinta brua somer'
De mia vivo.

Ni ĉelune kantu kune,
Lumrivero en aero
Akve lirlas, sonojn kirlas
Pura melodi'.
Tagoj kuraj – revoj nuraj,
Luma falo en realo,
Kaj al disto - dolĉo, tristo
Kune iras ni.

Josip Pleadin (Kroatio)

MIA PENELOPO

En ŝipo truita, sen remiloj kaj kun ŝiritaj veloj
tra fremda mondo ankoraŭ daŭras mia
odiseado—
nek al hejmo nek al patrujo—ĉiam al
nekonataj celoj
kun la rikanaj uraganoj kaj la freneza
ŝipbalancado.

Mian ŝipon ŝiras Sciloj kaj Haribdoj per
ŝtaltenajlo.

Parcoj alvokas min al mortiga puŝ' ĉe
klifvertikalo.

Mia senpova animo en kanonado de
senkompata hajlo
tremante tenas strilon. El mar' eruptas abunda
gutvualo.

Mizero mia en marspegul' rebrilas, sed mi ne
reziĝnas

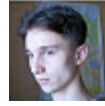
obsedon de aventuro. Min ne frakasas manoj
de Ciklopo.

Mian vivon per sanga ŝvito mi sigelas, kaj ĝi
dignas.

Sur hejma sojlo atendas eterne mia fidela
Penelopo.

Maristo (Rusujo)

Sentitole

En teda lok' en urba bru'
Mi tiris min, aspiris plu,
Falante sur la teron.
Mi provis flugi en nebul',
Timante la malveron.

Kaj mia far', kaj mia sent'
Ne estis plu la argument',
Mi sentis nur malbenon.
Vagadis mi en la obskur'
Streĉante mian penon.

Sen la esper' por ajna cel'
Soifis mi en la mizer'.
Ĉe er' metante eron,
Mi iĝis vera senpekul',
Akiris oran veron.

23.07.2009

Skribema hom', vi ĉiam sentimentas
Rememorante tagojn de l'obskur'.
Sed kiucele vi memelokventas?
Ĉu kontentigas vin lasita vivospur'?

Pensante pri la mond' kaj agoj universaj
Ĉu vi ne perdis sencon de l'ekzist?
Ĉu viaj vortoj prozaj aŭ versaj

Rememoratos de la gimnazist'?

Al kiu vi direktas metaforojn?
Ĉu iam aperiĝos kunsentant'?
De tutaj viaj lacaj pensfervoroj
Ĉu etroveblas ie komprenant'?

Paperoj polvaj, tablo, ronĝkrajono -
Restaĵo de pasinta vivotemp'.
Sed iam vi estadis ĉampiono
Priskribis la belecon de printemp'.

Sinjoro, lasu, lasu tiun adon
Reiĝu simpla homo de la urb'
Ekĝuu ordinaran maskaradon,
Ne emu al enuo kaj perturb'.

15.01.10

Forkuras la somer'

(Kanzon-traduko)

Kiam vi eldiris la finon
Tiam ja ŝajnis al mi blag'
Ni kune pelis papilion,
Por ni pasis tiu tag'.

Kiam ho paliĝis la sento,
Eĉ tiam esperis la kor',
Sed skuas jam la vitron vento,
fenestre malhelas la for'.

De ni jam fuĝas la somer",
Jen la frond' flaveta nur',
De ni forkuras la somer',
polva vent' laŭ ĝia spur',

Septembro venis jam al nia voj',
ploras jam nuda kampo',
Tien kuradas eĉ nun la amor',
perdita de l' amanto.

Nur en mi flamas la memor',
Memoro pri l' somera sento,
Larmigas min la akra vento,
Atakas tempest' en la for'.

De ni forkuras la somer",
Jen la frond' flaveta jam',
Demande vekas min la ver',
Kion plu? Kia am'?

Tradukis **VIZI László** (Hungario)

Oni povas aŭskulti al la kanzono kantata de la tradukanto ĉe:

<http://www.ipernity.com/blog/61797/226049>

Ĉineske

Vejdo (Ĉinio)

Knabineto kun alumetoj

—laŭ ĉinesko Zhuzhici (Bambuoj)*

lastvespere de l' jaro
mallum' kaj frostbarbaro
atakis knabinon kun
alumetoj en staro

ŝi malriĉa maldika
kun korpo malfortika
laŭstrate piednuda
vagis en vento pika

alumetojn ŝi vendis
sed tuttage etendis
neniu helpan manon
al ŝi, kiu atendis.

ŝi de frid' kaj malsato
suferis kiel kato
senhejma erarvagis
jen de strato al strato

tiam etoso festa
 etos' en domo nesta
 bonodor' de frandaĵoj
 ŝvebis kun log' aresta

en ĉiuj domoj brilo
 kandela en trankvilo
 gloris pompe spicite
 per varmega babilo

dume ŝi en obskuro
 tremis sub frost-torturo
 eltenis l' atakon de
 malriĉ-sorta teruro

hejmen ŝi ne kuraĝus
 iri ĉar paĉj' damaĝus
 ŝin per batoj tiel ke
 ŝi en sanglarmoj naĝus

ĉar monon ŝi ne povos
 porti, vere sin trovos
 la famili' en fasto
 neni' en ĝi renovos

inter panik' kaj timo
 ŝrumpis ŝia animo
 ŝi kaŭriĝis ĉe l' angul'
 dronante en deprimio

kiel ŝi ĉe ĉi moment'
 deziris kun tikla sent'
 eĉ varmeton portempe
 je sia kurta kontent'

jen ŝi elprenis brave
 alumeton enrave
 el skatolet' kaj frotis
 kontraŭ muro mankave

riŝ! ekflagris fajrero
 ŝi tuj sentis en vero
 varmeton ĉe la fingroj
 brule dum efemero

ŝi ŝajne eksidis jam
 ĉe forno kun arda flam'
 lign-pecoj brulis lumis
 kvazaŭe al si balzam'

riŝ! alia alumet'
 brulis kun fajra impet'
 ŝi avide varmiĝi
 volis per mana almet'

tiam ŝajne tramure
 ŝi jam vidis plezure
 riĉan tablon kristnaskan
 kaj meleagron sure

ŝi ekfrotis la trian
 kaj trovis lumradian
 magazenon en imag'
 per lampoj variian

ekbruligis novan ŝi
 vole ke daŭru l' magi'
 por ŝin regali bone
 per bel' en frida medi'

jen ŝia anj' alvenis
 kiu ŝin ĉirkaŭprenis
 per siaj varmaj brakoj
 kaj firme ŝin altenis

milde kriis la knabin'
 “anjoo,” en la halucin'
 “kunportu min al loko
 kie varmo flegos min.”

ŝi sentis svenon fine
 kaj ankoraŭ obstine

finfrotis alumetojn
 ŝi falis korpokline

ŝin sieĝis l' obskuro
 regis tomba teruro
 ŝia animo soris
 kun anjo en veturo

oni en matena hor'
 vidis scenon kun horor'
 ŝia kadavr' rigide
 kuŝis sur planka marmor'

ŝi ankoraŭ kun ridet'
 dormis dolĉe en kviet'
 restis ŝia pozo por
 varmiĝi per alumet'

tamen oni ne vere
 sciis, kiel fiere
 ŝi vivis en lum-mondo
 plezure kaj libere

Zhuzhici (Bambuoj): ĉina fiksfirma poemo el kvar versoj de sep silaboj laŭ rimaranĝo a,a,xa (x=senrima)

Serio da Tiaoxiaoling

Cezar (Germanujo)

Hurlado patria

(2010-02-23)

Fia, fia
 hurlado patria!

kriad' el Sodomo
 pro stulto laŭ Romo.
 "Moro, moro",
 krias greg' dum horo!

Vejdo (Ĉinio)

Milda edzino

edzin', edzin'
 al mi kun korinklin'
 hejmsidas ĉiame
 prizorgas min ame
 ema, ema
 al kisado ĝema
 Lily (Ĉinio)
 Soifa je amoro
 imag', imag'
 turmentas min sen ag'
 mi volus per bora
 stang' por ĝuo vora
 ravo, ravo
 en vagina kavo

Cezar (Germanujo)

Plagata edzo

(2010-02-23)

Sekstag', sekstag'!!
 Tia in' estas plag'.
 Kaptante laŭ bubo
 ŝi falas ĉe rubo:
 "Boru, boru,
 ni tuj ekamoru!"

Eto (Ĉinio)

Sopire

kore, kore
 tiras sent' dolore
 rememoron veku
 imagadon eku
 kune, kune
 kun fraŭlino nune

Cindy Mckee (Usono)

La foko en bestĝardeno ŝatas trinki...

Naĝo, naĝo
 apud arta plaĝo.
 Spektanto surdoka.
 Al soifo foka,
 kafo, kafo
 en granda karafo

Vejdo (Ĉinio)

Songe

svage, svage
 penso iras vage
 bonŝanca loteri'
 pagas min per premi'
 mire, mire
 mi ĝojas delire

Lily (Ĉinio)

Amludo

pene, pene
 iras kac' senĝene
 en piĉon pilgrime
 ja ambaŭ intime
 meti, meti
 por boron ripeti

lude, lude
 petolu senprude
 la afer' prefera
 la kontakto vera
 rave, rave
 do orgiu brave

krie, krie
 li boras pasie
 ŝi ĝemetas kun ĝu'

ravas plezure du
 dure, dure
 piŝtas kac' susure

Cindy Mckee (Usono)

Unua provludo

Konu, konu!
 Koncerton ni donu
 laŭ stilo baroka
 Ludu je la sepa!
 Pase, pase
 ekis mi frakase

surde, surde,
 ja, vere absurde
 ŝrikis per trombono
 en terura tono
 noto, noto
 groteska el gloto

Viktoro (Ĉinio)

Tigro

tigro, tigro
 kun strioj de nigro
 reĝo ĉiopova
 laŭ volo bontrova
 vora, vora
 kun sono horora

Feroĉa tigro

tigro, tigro
 manĝanto en migro
 kun kapric' barbara
 en mondo arbara
 raba, raba
 per ungego klaba

Cezar (Germanujo)

Tigro, tigro!

Tigro, tigro
 kun flav' kaj stri-nigro
 al la hom' senpova.
 Do ne plu bontrova.
 Varo varo
 sur felobazaro.

Tango

Tango,
 tango,
 ambaŭ vang' al vango
 ŝvelas sang' ĝiskreve.
 Ambaŭ paŝas reve.
 Vere,
 vere,
 logas takt' konkere..

*Tiaoxioling (Flirta Kanto): ĉina fiksfirma poemo el ses versoj de 4, 6; 6, 6; 4, 6 silaboj, laŭ rimaranĝo de aa,bb,cc. La 4-silabaj versoj konsistas el du ripetaj vortoj. Kaj la unua vorto de la kvina verso devas esti el palindrome ordigitaj silaboj de la lasta vorto de la kvara verso. ekz. rimi-miri; mora-arom; nomo-mono; roso-soro.

&&   &&   &&   &&

Alphonse Allais (1854-1905)

Senpripensaĵo

. Mi konis ŝin en restoracio.

Jam de kelka tempo, ŝi regule venis tien vespere je la sesa. Mia despero estas, ke ŝi ne direktis sian atenton al mi.

Mi vane sidiĝis ĉe la najbara tablo, donis al ŝi afablajn mienoj, faris malgrandajn servojn al ŝi, kiel oni faras inter klientoj; nenio okazis.

Tamen iun tagon, kiam ŝi frapante sur la tablon malpacienciĝis, pro tio ke la kelnero ne alvenis, mi per mia voĉo la plej indigna kriegis :

– Kelnero, ĉu vi do estas surda ? Jen jam dum du horoj la sinjorino alvokas vin !

Ŝi turnis sin al mi, kaj per rideto dankis min.

Tiam, mi tuj amis ŝin.

Kaj ŝiaflanke, la ĝeno de la unua kontakto estis malapeinta.

Ekde tiu momento, ĉiutage vespere ŝi ne ĉesis saluti min per beleta "bonan vesperon", tiel gracia kaj pimpa kiel ŝi.

Kaj poste ni fariĝis bonaj kamaradoj.

Ŝi nomiĝis Luciana.

Ne estante **honesta virino**, ŝi estis ankaŭ ne publikulino. Ŝi apartenis al tiu kategorio de virinoj, kiujn la burĝoj malestime nomas **subtenadajn virinojn**.

Ŝia **sinjoro**, dika viro de grandega digneco, nur malofte venis ĉe ŝi. Inspektisto de Asekura Kompanio specialigita en la venenaj fungoj, li ofte vojaĝis eksterprovinco, kaj lasis al Luciana oftajn libertempojn.

La nura maloportunaĵo de tiu amrilato estas ke la dignega sinjoro estis terure ĵaluza, kaj li ĉiam neatendite alvenis en la hejmon de sia sinjorino, ĝuste kiam ŝi malplej atendis lin.

Sen sentigi al mi frakasan pasion, Luciana bone amis min.

En tiu epoko, mi estis ankoraŭ juna, kaj havis gajan humoron, kiun la turmentoj de la vivo forbalais kiel pajleron.

Luciana estis ankaŭ tre gaja.

Mi fariĝis freneze amema de ŝi, kaj de antaŭ kelkaj tagoj mi ne kaŝis al ŝi mian amflamon. .

